

עפ"ג 30157/07/15 - ארקדי שלימוביץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 30157-07-15 שלימוביץ נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 313201/2014

בפני	כבוד השופט אליהו בכר
מבקש	ארקדי שלימוביץ ע"י ב"כ עוה"ד זילי ולדמן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אורן פז

החלטה

הבקשה

1. לפני בקשת המבקש לעיכוב ביצוע גזר דין שניתן כנגדו בתאריך 23.6.15 ע"י כב' הש' עופר נהרי בית משפט השלום לתעבורה ת"א (כב' הש' עופר נהרי). המבקש הורשע עפ"י הודאתו בעבירת אי ציות לתמרור 302 בצומת (עצור ותן זכות קדימה), עבירה לפי תקנה 22 לתקנות התעבורה בצירוף סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (ציות לתמרורים ופסילה חובה) וכן בעבירת נהיגה בקלות ראש (עבירה לפי סעיפים 62(2) בצירוף 38 (3) לפקודת התעבורה) ונגזרו עליו 7 חודשי שלילת רישיון הנהיגה בפועל, ופסילה על תנאי ל - 3 חודשים למשך 3 שנים וכן פיצוי כספי לנהג המעורב בסך 4,000 ₪ וזאת מאחר ונכנס לצומת עם רכבו מבלי לעצור ומבלי לתת זכות קדימה לאופנוע שהגיע מימינו וגרם בכך לתאונה. כפועל יוצא מהתאונה נחבל רוכב האופנוע חבלה של ממש. ביהמ"ש קמא עיכב ביצוע גזר הדין במסגרת גזר הדין עד 30.7.2015.

טענות הצדדים

2. המבקש הגיש ערעור על חומרת העונש ובמקביל הגיש הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. לטענת המבקש בבקשתו, מועד הדיון בערעורו טרם נקבע ולכן יש מקום לעיכוב הביצוע המבוקש. בדיון ובטיעונים לעונש בביהמ"ש קמא הוסיפה ב"כ המבקש, כי אמנם נקבע לעבירות בהן הורשע המבקש עונש מינימום בפקודת התעבורה אך יחד עם זאת נסיבותיו של המבקש הן כאלה שיש בהן להצדיק הפחתה בעונשו בהתחשב בוותק הנהיגה בן 15 שנים, בהיותו בעל שתי הרשעות בתחום התעבורה בלבד לכל אורך תקופה זו האחת משנת 2006 והשנייה מ-2010, בהתחשב באופי עבודתו המחייב נהיגה רבה העומדת על כ-40,000 ק"מ לשנה, היות מקום עבודתו בעיר אחרת ממקום מגוריו והיות התאונה אירוע חד פעמי. עוד הוסיפה ב"כ כי המבקש כבר פסול רישיון מזה 45 ימים.

המשיבה טענה, כי אין כל מקום לעיכוב ביצוע, כי יש לרצות את העונש ביד ובסמוך למועד פסיקתו. עוד הוסיפה, כי

סיכויי הערעור נמוכים, גזר הדין מנומק וקיים רצון להרחיק המבקש מהכביש. מעבר לאלה טענה, כי אין מקום עתה להעלות עובדות חדשות המתייחסות לרשלנות תורמת לכאורה של הנהג המעורב מקום בו אלה לא עלו בפני ביהמ"ש קמא וזאת לאור תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

דין

3. נקודת המוצא הינה כי עונש שהושת על עבריין מורשע יבוצע מיד לאחר שנגזר דינו. אין בהגשת ערעור כשלעצמה כדי להצדיק את עיכוב ביצוע העונש. יחד עם זאת, קיימים מקרים המתאפיינים בנסיבות מיוחדות שבגדרם, חרף האינטרס הציבורי שעניינו אכיפה מיידית של גזר הדין, יכול וביהמ"ש יורה על עיכוב ביצוע העונש כאשר השיקולים המנחים את ביהמ"ש בדונו בבקשה שכזו הינם סיכויי הערעור; משך תקופת המאסר; חומרת העבירה ונסיבותיה; עברו הפלילי של המבקש ואם היה משוחרר בערובה, האם הפר או לא תנאי השחרור; נסיבותיו האישיות וכן האם בערעור כנגד הכרעת דין או כנגד גזר הדין בלבד עסקינן (ר' ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: "פרשת שוורץ"); ע"פ 4498/14 גרידיש נ' מדינת ישראל, פסקה 5 לפסק הדין (24.8.14); ע"פ 5133/15 אגבאריה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 לפסק הדין (5.8.15); ע"פ 5203/15 נלסון נ' מדינת ישראל, פסקה 5 לפסק הדין (6.8.15); ע"פ 5287/15 ביאן חיר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 של פסק הדין (10.8.15)).

4. ב"כ המבקש הפנתה בבקשתה לע"פ 4626/02 דורון טכקידה נ' מ.י. (20.6.12) ממנו ניתן ללמוד, כי בהמשך לפרשת שוורץ יש לתן הדעת לאורך תקופת הפסילה ולכן לעובדה ולפיה ייתכן כי עד שיישמע הערעור חלילה כבר לא יהיה בו טעם. מעבר לעובדה זו, טרם נקבע מועד לדיון בערעור שהגיש המבקש וכבר חלפה תקופה של 45 ימים בהם רישונו פסול. בחינת סיכויי הערעור אינה מעלה כי אלה נעדרים לחלוטין באשר עסקינן בנהג שהינו למעשה נהג מקצועי ולחובתו שתי הרשעות בלבד לאורך 15 שנות נהיגה, כך גם עסקינן בתאונה בצומת ומכאן שיתכן ויהא מקום גם לבחון האם אין לבחון רשלנות תורמת של הנהג המעורב האחר למרות טיעוני ב"כ המשיבה לעניין זה (ור' לעניין זה טיעוני ב"כ המבקש לעונש). במצב דברים זה ובשכלול כלל טענות המבקש מזה והמשיבה מזה מצאתי, כי יש מקום בנסיבות להורות על עיכוב ביצוע עונש הפסילה עד לסיום הדיון בערעור וזאת לאחר שב"כ המבקש לא עמדה על עיכוב ביצוע התשלום לנהג המעורב האחר.

ניתנה היום, ב' אלול תשע"ה, 17 אוגוסט 2015, בהעדר
הצדדים.